

ODEZWA BISKUPA OPOLSKIEGO Z OKAZJI DNIA MNIEJSZOŚCI NARODOWYCH (11 czerwca 2006 r.)

1. Tegoroczny dzień poświęcony mniejszościom narodowym przypada w uroczystość Trójcy Przenajświętszej. Teksty biblijne przypominają nam dziś prawdę o Bogu Trójedynym, w którym wszyscy ludzie są dziećmi Bożymi, prowadzonymi przez Ducha Bożego i mogący mi wołać: "Abba, Ojciec". Nakaz Pana Jezusa: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody" nie czyni żadnych ograniczeń co do rasy, pochodzenia czy przynależności narodowej.

2. Wizyta Ojca Świętego Benedykta XVI w naszym kraju, oczekiwana nie bez pewnych obaw, ukazała religijną i kulturalną dojrzałość Polaków. Setki tysięcy wiernych potrafiły entuzjastycznie witać Papieża, wyrażając to także w jego ojczystym języku: "Grüß Gott, Heiliger Vater!" Polacy pokazali światu, że potrafią przezwyciężyć uprzedzenia i stereotypy wynikłe z bolesnych doświadczeń przeszłości i w ten sposób "uzdrowić pamięć".

3. Pierwszy Synod naszej diecezji przypomina w statucie drugim, że obdarowani jesteśmy największą w Polsce mniejszością narodową. Wspomniany statut stwierdza: "W powojennym półwieczu na terenie dzisiejszej diecezji opolskiej trzeba było pokonywać różne trudności, poczynając od usuwania następstw i zniszczeń wojennych, poprzez zapewnienie opieki duszpasterskiej wszystkim wiernym, odpiernanie represji komunistycznych instytucji państwowych, a kończąc na trudnej i delikatnej misji integrowania bogatej mozaiki ludnościowej Śląska Opolskiego. Dalekosiężny duszpasterski proces integracji ludnościowej należał do priorytetowych zadań Kościoła. Proces ten animowali kolejni rządcy diecezji, kontynuować go pragnęły również prace niniejszego Synodu.

Działalność integracyjna Kościoła zawsze uwzględniała potrzeby mniejszości narodowych i religijnych. Obecnie w diecezji opolskiej na 397 parafii, aż w 235 istnieje mniejszość niemiecka, natomiast w miastach spotykamy grupy ukraińskie, a ponadto teren diecezji zamieszkuje także ok. 2500 Romów.

Rozwijają się również kontakty ekumeniczne z istniejącymi w diecezji mniejszościami wyznaniowymi".

4. Narodowościowa paleta naszego Kościoła lokalnego jest niezwykle bogactwem tej ziemi. Podobnie, jak całe stworzenie jest wspaniałe przez swą różnorodność, tak również kraj, w którym żyją obok siebie ludzie mówiący różnymi językami, pielęgnujący swoje barwne zwyczaje, może uważać się za szczególnie hojnie obdarowany. Istnieje jednak podstawowy warunek: ta inność musi być akceptowana i wspierana zarówno przez władze państwowe, jak i przez wyznawców Jezusa Chrystusa. Już od wieków mieszkańcy Śląska pielęgnowali piękną i chlubną tradycję szacunku dla ludzi innych kultur i języków, o czym przypomina nasz Synod w statucie 10: "Przez całe stulecia Śląsk odznaczał się bogactwem wielości kulturowej i różnorodnością językową. Wierny wskazaniom Ewangelii, Kościół zawsze przyczyniał się do współpracy, zrozumienia i popierał tolerancję wobec ludności różnych narodowości".

5. Nośnikiem bogactwa wielokulturowości na Śląsku była potoczna mowa, tzw. "gwara śląska", śpiewy ludowe, zwłaszcza zaś liturgia sprawowana w języku łańskim, polskim, niemieckim i morawskim. Do czasu nastania systemów totalitarnych i dominacji tendencji nacjonalistycznych, mieszkańcy tej ziemi wielbili Boga w Trójcy Jedynego w takim języku, jaki był bliski ich sercu. Stąd mamy tak

bogaty zasób pieśni religijnych, które łączy ta sama melodia, zaś teksty sformułowane są w języku niemieckim, polskim, łacińskim i czeskim.

6. Dzień Mniejszości Narodowych niech będzie dla nas nie tylko okazją do przywoływania wspaniałego dziedzictwa religijnego i kulturowego, ale także przypomnieniem i zachętą, by z różnych powodów nie zaprzepaścić dorobku wielu pokoleń. Ponadto wypróbowany dwujęzyczny model liturgii (statut 92) jest doskonałą okazją dla wszystkich naszych diecezjan, aby przygotować się do udziału we Mszy św. podczas pobytu na Zachodzie, dokąd coraz więcej mieszkańców wyjeżdża odwiedzając bliskich, ale i w poszukiwaniu pracy.

Z uznaniem należy stwierdzić, że władze państwowe czynią bardzo wiele dla odzyskania bogactwa kulturowego naszego regionu. Troska ta niech obejmie także religijny wymiar naszego życia. Synodalny statut 90 zaleca, aby grupy mniejszościowe miały Mszę św. w ich języku ojczystym w miarę możliwości w każdą niedzielę i święto. Bardzo poważnie traktujemy również wskazanie Synodu zalecające uwzględnienie potrzeby przygotowania dzieci i młodzieży do udziału w liturgii w języku mniejszości w trakcie katechezy (por. statut 12, p. 4).

7. Ze szczególną prośbą zwracam się w tym dniu do naszych wspólnot parafialnych graniczących z Republiką Czeską, by nawiązywały partnerskie relacje z naszymi sąsiadami. Warto wiedzieć, że alumni naszego Wyższego Seminarium Duchownego uczą się w tym celu obowiązkowo języka czeskiego. Z naszymi słowiańskimi pobratymcami powinniśmy mieć bowiem bliższe kontakty duchowe, by móc się wzajemnie wspomagać i w ten sposób przyczyniać się do budowania zjednoczonej Europy, jako "wspólnoty ducha".

Wspaniałe świadectwo trwania w wierze, które daliśmy światu podczas pobytu papieża Benedykta XVI w naszym kraju, niech realizuje się teraz intensywniej w życiu codziennym, a zwłaszcza w naszych modlitewnych spotkaniach z Bogiem Ojcem, przez Jezusa Chrystusa w Duchu Świętym.

Wasz biskup
Abp A. Nossol